

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Felkai Péterné dr. Klinghammer Júlia (címe) pártfogó ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, dr. Bálint Anna (címe) ügyvéd által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében, a Pest Megyei Bíróság 2011. május 2-án kelt 16.P.24.307/2010/16. számú ítélete ellen a felperes részéről 17., 18. és 20. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 65.000 (hatvanötezer) forint másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy a felperes képviseletét ellátó Felkai Péterné dr. Klinghammer Júlia ügyvéd pártfogó ügyvédi munkadíját teljes egészében, valamint a le nem rótt 36.000 (harminchatezer) forint fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A peres felek ...on, a ... utcában közvetlen szomszédok és közöttük huzamosabb ideje feszült a viszony. Az alperes feljelentést tett a ... Rendőrkapitányságon a felperes ellen, amelyben azt állította, hogy a felperes több alkalommal, kamerával, illetve diktafonnal felvette őt engedély nélkül, amikor férjével a kertjükben beszélgetett, illetve titokban kép- és hangfelvételt készített róluk és az otthonukról. A ... Rendőrkapitányságon technikai eszköz alkalmazásával elkövetett magántitok jogosulatlan megismerése büntetnének megalapozott gyanúja miatt folyt eljárás a felperes ellen, amely során a felperesnél 2008. június 5-én házkutatást tartottak, ahol videokamera felvételeket, valamint kazettákat foglaltak le, illetve a helyszínen

és a tágabb környezetében adatgyűjtést, tanúkutatást folytattak. A ... Rendőrkapitányság 2008. július 17-én kelt határozatával a nyomozást megszüntette azzal, hogy a cselekmény nem bűncselekmény.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a személyhez fűződő jogait, jóhírnevét, emberi méltóságát, amikor feljelentette a hatóságnál vádolva őt bűncselekmény elkövetésével. Kérte az alperes eltiltását a további jogsértéstől, továbbá bocsánatkéréssel történő elégtétel adására és 150.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezését. Előadta, hogy az alperesi jogsértés a helyi közösségben megnehezítette további életvitelét és személyét érintően az előítéletesség kialakulására vezetett, ezzel vagyoni hátrányt is okozott.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, vitatta, hogy bármivel is megsértette volna a felperes jóhírnevét, becsületét.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 105.000 forint perköltséget.

Megállapította, hogy a le nem rótt eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet indokolásában ismertetette a Ptk. 75. §-át és kifejtette, hogy az alperes azzal nem tanúsított jogsértő magatartást, hogy feljelentést tett a felperes ellen, amelynek következtében a nyomozó hatóság lefolytatta a szükséges eljárást, házkutatást tartott.

Eseti döntésekre hivatkozva megállapította, hogy az alperes nem sértette meg a felperes személyhez fűződő jogát a büntető feljelentés megtételével (BDT2006.1429.; EBH2002.624.). A feljelentés nem tartalmazott bántó, indokolatlanul durva, sértő, megalázó kijelentéseket és az alperes tanúkénti meghallgatása során sem tett ilyen tartalmú nyilatkozatot, ezért az elsőfokú bíróság a keresetet, mint megalapozatlant elutasította.

A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést.

Pártfogó ügyvédje útján előterjesztett joghatályos fellebbezésében kérte az ítélet megváltoztatását, részben annak megalapozatlansága, részben iratellenes volta miatt.

Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság szerint az, hogy az alperes büntető feljelentést tett, s emiatt a Btk. 178/A. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és a szerint minősülő technikai eszköz alkalmazásával elkövetett magántitok jogosulatlan megismerése büntetnének megalapozott gyanúja miatt gyanúsítottként büntető eljárás alá vonták, a jogsértés megállapítására nem ad alapot. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság ezt annak ellenére állapította meg, hogy a nyomozó hatóság a nyomozást megszüntette.

Hivatkozott a Ptk. 78. § (1)-(2) bekezdésére, az emberi méltósághoz és a becsülethez fűződő személyiségi jogra, majd előadta, hogy mindezt az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, nem tárta fel teljes körűen a tényállást, a rendelkezésre álló információkból helytelen következtetést vont le és az ítéletét a

teljes körű bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül hozta meg. Állította, hogy az alperes eljárása alkalmas volt jóhírneve, emberi méltósága megsértésére. Kifogásolta a perköltség összegét is. Azt nem vitatta, hogy a perköltség összegének a megállapításánál kiindulás az ügyvédi megbízási díj tárgyában létrejött megállapodás, de figyelembe kell venni a per időtartamát, a per során az ügyvéd által kifejtett jogi tevékenységet és a per tárgyának értékét is.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében a felperes fellebbezésének elutasítását - tartalmát tekintve az elsőfokú ítélet helybenhagyását - kérte.

Előadta, hogy a felperes saját személyes előadását is cáfolta, az ellentmondásos mind önmagával, mind a tényekkel. Bizonyítható, hogy a felperes több alkalommal kép- és hangfelvételt készített róluk és a szomszédokról. Hivatkozott arra, hogy valamennyi szomszédjukkal, ismerősükkel, rokonukkal jó a kapcsolata és szeretne végre békében, nyugalomban élni.

A fellebbezésben foglaltakra tekintettel közölte, hogy a vízelvezetés kérdésében az önkormányzat a kérelmüknek helyt adott, a felperes és lányának kapcsolata megromlásáról tud és azt sajnálatosnak is tartja, de az, hogy ezért „ők lennének” a hibásak az számára értelmezhetetlen. Ugyanez vonatkozik a felperes és édesanyja viszonyára is.

Közölte, nem kíván a felperes magánéletébe, magántitkaiba beavatkozni, családi bonyodalmakat okozni, idős, fáradt ember és szeretne végre férjével nyugalomban élni.

Ellenkérelmében tíz tanú meghallgatását indítványozta.

Arra is hivatkozott, hogy érthetetlen a fellebbezéshez csatolt pótmagánvád tartalma, tekintettel arra, hogy férje sosem volt közönséges, soha nem mondana sem a felperesnek, sem másnak olyat, hogy „miért nem kerülsz oda, ahol anyád van”. Ő sem nevezte soha „ribancnak” vagy egyébnek a felperest.

Állította, hogy a felperes semmilyen olyan új tény vagy körülményt nem hozott fel, amelyet az elsőfokú bíróság ne bírált volna el és a fellebbezésében foglaltak alkalmatlanok az ítélet megváltoztatására.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján a tényállást helyesen állapította meg, az abból levont következtetésével és az így meghozott döntésével egyetértett, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése és a Pp. 254. § (3) bekezdésének megfelelően helybenhagyta.

A személyhez fűződő jog megsértése miatt előterjesztett kereset és az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezés érdeme tekintetében a Fővárosi Ítéltábla elsődlegesen azt emeli ki, hogy kizárólag a per tárgyára, az ügy érdemére vonatkozó felperesi fellebbezés képezheti jelen jogorvoslati eljárás tárgyát, így a másodfokú bíróság is csak e körben bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét, illetve e körben fejt ki álláspontját, mellőzve a felperes és lánya közti kapcsolatra, a nevelt fiára és egyéb, a per tárgyát nem képező ügyekkel kapcsolatos állásfoglalást.

A Ptk. 75. §-a általánosságban védi a személyhez fűződő jogokat, ezért a 84. §-ának rendelkezéseit bármiféle személyhez fűződő jog megsértése esetén lehet alkalmazni, vagyis valamennyi, így a törvényben külön nem nevesített személyiségi jog is polgári jogi védelem alatt áll, mindenki köteles azokat tiszteletben tartani. A jogosult a személyiségi jogainak sértetlenségét mindenkivel szemben követelheti, és a védelem érdekében a törvény által biztosított valamennyi jogi eszköz igénybe vehető.

A személyiségi jog alanyai nem saját személyes adottságukhoz igazodva, illetve személyiségük értékelésétől függően, hanem a mindenkivel szemben azonosan alkalmazott mérce alapulvételével jogosultak a védelemre.

A Ptk. 78. § (2) bekezdése rendelkezik arról, hogy a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel. A jóhírnévhez fűződő jogot különböző magatartások sérthetik az idézett rendelkezés alapján, ez különösen akkor áll fenn, ha valaki valamilyen személyt érintő közlést tesz, amely tényállítást fejez ki, amennyiben az objektíve valótlan és ezáltal alkalmas az érintett értékelésének hátrányos befolyásolására.

E körben elsődlegesen arra mutat rá a Fővárosi Ítélőtábla, hogy valamely hatóság előtti eljárás kezdeményezése, így a büntető feljelentés megtétele önmagában személyiségvédelmi per megindítására nem ad alapot (EBH2002. 624., BH2002. 223., BH2004. 357.), vagyis az eljárás kezdeményezése önmagában személyiségvédelmet nem alapoz meg annak javára, aki ezen eljárás alanya, mert csak az adott eljárás keretében dönthető el az érvényesített jog alapossága, vagy alaptalansága. A hatósági eljárásban tett nyilatkozat is csak akkor sérthet személyiségi jogot, ha nem kapcsolódik az ügy tárgyához, azzal össze nem függő, illetve ha megfogalmazásában indokolatlanul bántó, sértő, megalázó.

Annak pedig nincs jelentősége, ha utóbb e tények a bizonyítási eljárás tükrében nem minősülnek valónak, feltéve, ha ezek a kérelmek, tényállítások durván sértő kifejezést, lejárató, hitelrontó állításokat nem tartalmaznak.

Mindezen általánosságban kifejtettekre tekintettel a felperes sem kérheti alappal a személyhez fűződő joga megsértésének megállapítását még akkor sem, ha az alperes állításaival, minősítésével, következtetésével nem ért egyet. Az adott feljelentésben foglaltak is csak akkor valósíthatnak meg a személyhez fűződő jogsértést, ha az az ésszerű gondolkodásnak nem felel meg, vagy önkényes állításokat fogalmaz meg.

Jelen per alperese 2008. március 14-én feljelentést tett a felperes ellen, amelyben előadta, hogy 2006. év óta a felperes több alkalommal felvételt készített róluk, diktafonnal lehallgatta az udvaron folytatott beszélgetéseiket. Ezen kívül több egyéb incidensről is bejelentést tett.

A kifogásolt beadványból, annak tartalmából azonban megállapítható volt, hogy az alperes feljelentésének alapjáról, a sérelmezett felperesi cselekményekről számolt be, azt indokolta.

Ennek során a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint nem használt olyan indokolatlanul sértő, megalázó kifejezéseket, amelyek megalapoznák a jogsértés megállapítását, megfogalmazásaival, tanúvallomásával a felperes személyét bántó, lealacsonyító módon nem állította be.

A jóhírnév megsértésének megállapítására még az sem adhatott alapot, hogy az eljárás eredményeként - a bizonyítási eljárás lefolytatását, a házkutatás foganatosítását követően - az derült ki, hogy az alperes által állítottak miatt nem került sor a felperes felelősségre vonására, és a nyomozást a ... Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya 13050-896/2008. bü. számon megszüntette, mert a feljelentés tárgyát képező cselekmény nem minősül bűncselekménynek.

A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes a feljelentésben foglaltakkal a felperes személyhez fűződő jogát nem sértette meg, így erre hivatkozással nem volt lehetőség a Ptk. 84. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a jogsértés megállapítására, az egyéb objektív jogkövetkezmények alkalmazására, és ez kizárta az e) pont szerint alkalmazandó Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése szerinti kártérítő felelősség megállapíthatóságát is.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és a fellebbezési eljárásban felmerült költségről a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése, a Pp. 87. §-a, valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a szerint határozott.

Budapest, 2011. november 24.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Győriné dr. Maurer Amália s.k.. Kisbán Tamás s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitel  l:
tisztviselő